

Elhunyt Kornai János közgazdász, az MTA rendes tagja

Életének 94. évében, hétfőn elhunyt Kornai János Széchenyi-díjas közgazdász, akadémikus, a Harvard Egyetem és a BCE professor emeritusa, a francia Becsületrend kitüntetettje, a svéd, amerikai és más akadémiák tiszteletbeli tagja.

2021. OKTÓBER 18.

Kornai János (1928–2021) Fotó: mta.hu/Szigeti Tamás

Kornai János 1928-ban született Budapesten. A budapesti tudományegyetemen végzett. 1947-től a *Szabad Nép* gazdasági szerkesztője volt, 1955-ben az MTA Közgazdaságtudományi Intézetének munkatársa lett. 1966-ban elnyerte a közgazdaságtudomány doktora címet, 1976-ban az MTA levelező, 1982-ben rendes tagjává választották.

Számos külföldi egyetem hívta meg vendégprofesszornak: 1966-ban a Sussexi Egyetem, 1968-ban és 1973-ban az amerikai Stanford, 1970-ben a Yale, 1972-ben és 1983-ban a Princeton, 1976–77-ben a stockholmi, 1984–85-ben pedig a Harvard Egyetemen tanított. 1972–1977 között az ENSZ Fejlesztéstervezési Bizottságának alelnöke volt.

Dolgozott az MTA Közgazdaságtudományi Intézetének osztályvezetőjeként, emellett a Collegium Budapest, a budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem, 1986-tól az amerikai Harvard Egyetem professzora is volt. Tagja volt az MTA

Közgazdaságtudományi Bizottságának, valamint a *Közgazdasági Szemle* című folyóirat szerkesztőbizottságának. Az Amerikai Tudományos és Művészeti Akadémia, a Brit Akadémia, a Svéd Királyi Akadémia, a Finn Tudományos Akadémia és az Amerikai Tudományos Akadémia külföldi tagjává választották, a Torinói Tudományegyetem pedig díszdoktorrá nevezte ki.

Főként a tervezés matematikai módszereivel, a matematika és a számítástechnika közgazdasági alkalmazásával, a gazdaság mechanizmusának elméletével foglalkozott. Közgazdasági művei tíz nyelven olvashatók, köztük az *Anti-equilibrium* japánul is. Legismertebb munkája *A hiány*, amely 1980-ban jelent meg.

További fontosabb művei: *A gazdasági vezetés túlzott központosítása*; *A beruházások matematikai programozása*; *A gazdasági szerkezet matematikai tervezése*; *Erőltetett vagy harmonikus növekedés*; *Növekedés, hiány és hatékonyság*; *Ellentmondások és dilemmák*; *A vállalatok nyereségének bürokratikus újraelosztása*; *Régi és új ellentmondások és dilemmák*; *Indulatos röpirat a gazdasági átmenet ügyében*; *A szocialista rendszer kritikai gazdaságtana*.

Önéletrajza 2005-ben jelent meg, ezt követte a japán kiadás, majd 2007 elején az angol változat. Munkásságáért 1983-ban megkapta a magyar Állami Díjat és a német Alexander von Humboldt-díjat. 1994-ben Széchenyi-díjjal tüntették ki. 1997-ben megkapta a francia Becsületrend tiszti fokozatát. 2001-ben a stockholmi Közgazdaságtudományi Egyetem, majd 2003-ban a várnai Közgazdasági Egyetem, 2013-ban a pozsonyi Páneurópai Főiskola díszdoktorává avatták. 2005-ben Prima Primissima díjjal tüntették ki. 2007-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje a csillaggal polgári tagozata kitüntetését kapta. 2007-ben Akadémiai Nívódíjjal, 2008-ban – 80. születésnapja alkalmából – a Magyar Közgazdasági Társaság Közgazdász Életműdíjával tüntették ki. 2009-ben megkapta a Húsz éves a Köztársaság díjat. 2010-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend nagykeresztje polgári tagozata kitüntetését kapta életművéért, a gazdasági rendszerek elméletének és működésének kutatásában elért, világszerte elismert eredményeiért.

2018-ban 90. születésnapja alkalmából tiszteletére egésznapos tudományos konferenciát rendezett a Budapesti Corvinus Egyetem. 2018-ban a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia címzetes tagjává választották. Temetéséről később intézkednek.